

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Catan Liliana

Guzun Ion

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Sluhinschi Stanislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Sluhinschi Stanislav Isidor, născut la 29 mai 1965, originar și domiciliat r-nul Edineț s. Sofrîncani.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.01.2013-23.04.2013
2. instanța de apel: 20.05.2013-05.02.2014
12.11.2014-29.07.2015
3. instanța de recurs: 17.06.2014-23.09.2014
20.10.2015-18.11.2015

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 23 aprilie 2013, Sluhinschi Stanislav Isidor a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a se pronunța prima instanța a constatat, că Sluhinschi S., este învinuit de organul de urmărire penală în faptul că, la 27 noiembrie 2012, în jurul orei 10.30, aflîndu-se pe teritoriul fostei ferme de animale, situată în extravilanul s. Șofrîncani, r-nul Edineț, fiind în relații ostile cu fratele său Sluhinschi Anatolii, a inițiat o ceartă cu acesta în urma căruia i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului după care l-a mai lovit cu o creangă peste antebrațul stîng. În rezultatul loviturilor primite Sluhinschi A. s-a ales cu vătămări corporale medii după criteriul dereglării sănătății, mai mult de 21 zile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza de art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Procurorul în Procuratura raionului Edineț, Podgurschi N., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sluhinschi S. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în

folosul comunității, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie admisă în principiu și lăsată spre examinare în ordine civilă.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- prima instanță nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, prin ce a încălcat prevederile art.101 Cod de procedură penală;

- la emiterea sentinței de achitare prima instanță nu a dat apreciere justă și corectă probelor acuzării și nu a luat în considerație declarațiile martorilor Molea S. și Sluhinschi L.;

- vina inculpatului Sluhinschi S. în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită atât prin declarațiile martorilor acuzării cât și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07 decembrie 2012.

3.2 Partea vătămată Sluhinschi A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sluhinschi S. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- sentința este ilegală și nu se întemeiază pe probele acumulate, iar acțiunile inculpatului au fost calificate incorect;

- prima instanță a emis o sentință lipsită de obiectivitate, întemeiată exclusiv pe declarațiile inculpatului astfel, la examinarea cauzei s-au admis încălcări de ordin procedural și anume, în cadrul desfășurării procesului de judecată nu a fost audiat martorul Sluhinschi E., cu toate că a fost solicitat acest lucru, fiind astfel încălcat principiul contradictorialității.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014 au fost respinse apelurile ca nefondate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță dispunând achitarea inculpatului Sluhinschi S. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, a adoptat o hotărâre legală și întemeiată bazată pe întreg ansamblul probant ce dovedește nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a notat că argumentele invocate în apelul procurorului, privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Mai mult ca atât, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor Molea S. și Sluhinschi L., pe motiv că aceștia la 27 noiembrie 2012, cât și la momentul cercetării judecătorești, se aflau în relații ostile cu inculpatul, fapt confirmat de către ei prin declarațiile depuse în ședințele primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că martorul Sluhinschi L. fiind soția părții vătămate a relatat niște fapte din spusele ultimului, declarațiile ei reprezentînd o probă indirectă.

Mai mult ca atât, declarațiile martorilor Cațur I. și Sluhinschi I., care se află în relații bune cu inculpatul și partea vătămată, combat integral declarațiile părții vătămate Sluhinschi A. și a martorilor Molea S., Sluhinschi L.

De asemenea, instanța de apel a pus la baza deciziei și declarațiile expertului judiciar medico-legal Vrenea S. date în cadrul ședinței instanței de apel prin care se confirmă, că fractura osului ulnar la Sluhinschi A. putea să fie provocată chiar și din căderea liberă a corpului, nefiind obligatorie o accelerație.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costaș V., prin care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare instanței de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2014 a fost admis recursul ordinar declarat, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că, instanța de apel la examinarea apelului declarat de procuror nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns în modul convenit la toate motivele invocate de apelant.

Totodată, instanța de recurs a notat că, instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate Sluhinschi A., date în cadrul instanței de apel.

Instanța de recurs a statuat că, motivarea instanței de apel nu poate fi acceptată, deoarece această instanță nu a constatat fapta căderii libere a părții vătămate Sluhinschi A. și această concluzie contravine declarațiilor date de către inculpat în cadrul urmăririi penale din care rezultă, că *„a recunoscut că în jurul orei 12.15 s-a dus la fosta fermă pentru a verifica bovina scoasă la păscut”*, însă martorii Cațur I., Sluhinschi I. au declarat că *„în intervalul de timp indicat, inculpatul nu a ieșit nicăieri din ogradă”*, astfel de declarații inculpatul a dat și în prima instanță.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că din declarațiile permanente ale părții vătămate, date la toate etapele procesului penal, rezultă că acesta a indicat direct la Sluhinschi S., ca fiind persoana care i-a aplicat o lovitură cu o creangă peste antebrațul stîng, însă nu s-a adresat imediat la medic, crezînd că o să-i treacă. Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate și ale martorilor Sluhinschi L., Molea S. au fost confirmate și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07 decembrie 2012. La fel, expertul judiciar medico-legal, Vrenea S., în instanța de apel nu a negat provocarea fracturii osului ulnar la partea vătămată chiar și din căderea liberă a corpului, nefiind obligatorie o accelerație, însă tot el a susținut și concluziile date prin raportul de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07 decembrie 2012, unde a ajuns la concluzia că leziunile corporale puteau fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent (bățul prezentat).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra declarațiilor părții vătămate, precum și ale martorilor Sluhinschi L., Molea S.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2015, au fost admise apelurile declarate de către procuror și partea vătămată, fiind casată sentința integral, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima

instanță prin care Sluhinschi S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Sluhinschi A., a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, astfel, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței și coroborării lor, iar în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt a cauzei. Soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, ce nu au fost pe deplin verificate și apreciate la justa valoare.

Instanța de apel a constatat că vina inculpatului este dovedită prin declarațiile părții vătămate Sluhinschi A., martorilor Molea S. și Sluhinschi L. precum și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.12.2012 cu fototabela (f.d. 9-12 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07.12.2012 (f.d. 23 v. 1).

De asemenea, în opinia instanței de apel, probele menționate combat argumentele inculpatului precum că nu a comis infracțiunea și confirmă că inculpatul aflîndu-se pe teritoriul fostei ferme de animale, situată în extravilanul s. Șofrîncani, r-nul Edineț, fiind în relații ostile cu fratele său Sluhinschi A., a inițiat o ceartă cu acesta și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului, după care l-a mai lovit cu o creangă peste antebrațul stîng, cauzîndu-i astfel victimei conform raportului de expertiză medico-legală nr. 224-D din 07 decembrie 2012, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății mai mult de 21 zile, astfel acțiunile inculpatului pe deplin se încadrează în prevederile art. 152 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că nu a comis infracțiunea și le consideră ca fiind o metodă de apărare și o încercare de a se eschiva de la răspundere penală, deoarece ele nu sunt probate prin date obiective, venind în contradicție cu restul probelor administrate pe caz, în special cu declarațiile părții vătămate și a martorului Molea S.

La fel, instanța de apel a respins declarațiile martorului Cațur I. în susținerea apărării inculpatului, deoarece din declarațiile ultimului, se pun la îndoială acțiunile incriminate lui Sluhinschi S. de pînă la orele 10.30, dar nu exclud comiterea faptei după această oră. La fel, nu au putut fi reținute declarațiile date în apărarea inculpatului, deoarece din declarațiile lui se stabilește prezența lor în comun de pînă la orele 12.00, pe cînd din declarațiile lui Sluhinschi I. se stabilește lucrările de sudare a remorcii de pînă la orele 10.00, la fel din declarațiile lui se constată că Sluhinschi I. i-a părăsit în jurul orei 11.30, iar din declarațiile lui Sluhinschi I. se atestă că a plecat în jurul orei 10.20. Cu atît mai mult aceste declarații urmează a fi respinse, deoarece ele vin în contradicție, inclusiv și cu declarațiile inculpatului care a explicat, că el „s-a dus în

fundul grădinii sale”, iar martorul a declarat, că „Sluhinschi Stanislav nu a plecat nicăieri de lângă mine”.

În opinia instanței de apel, nu este rațional ca inculpatul să execute o pedeapsă privativă de libertate, deoarece ultimul nu prezintă un pericol social sporit și poate fi reeducat executând o pedeapsă penală care nu este legată de privare de libertate, stabilind față de el o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La stabilirea categoriei de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de categoria de pedeapsă solicitată de acuzatorul de stat și de personalitatea inculpatului, care este la prima abatere, considerând posibil aplicarea unei pedepse non privative de libertate sub formă de muncă neremunerată. Totodată, a ținut cont de lipsa acordului pentru această categorie de pedeapsă, însă din poziția inculpatului el nu a recunoscut vina și respectiv nici nu s-a expus la categoria pedepsei, iar pedeapsa închisorii nu este echitabilă personalității inculpatului.

De asemenea, ținând cont de faptul că se solicită încasarea prejudiciului material fără anexarea documentelor ce confirmă acest fapt, instanța de apel a considerat că nu este posibilă stabilirea exactă a sumei prejudiciului material convenit părții vătămate, astfel a admis în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțu T. în numele inculpatului prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea achitării lui Sluhinschi S. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea recursului invocă că:

- învinuirea adusă lui Sluhinschi S. nu a fost confirmată prin probe concludente și pertinente, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii sunt tratate în folosul condamnatului în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a reținut faptul că declarațiile martorului Cațur I. sunt apreciate critic din motiv că ele se referă la fapta ce a avut loc la orele 10.30, dar nu exclud comiterea acestor fapte după orele 10.30, astfel consideră această apreciere eronată, deoarece în ordonanța de punere sub învinuire este indicată ora comiterii faptei incriminate - 10.30, iar indicarea de către instanța de apel că fapta putea fi comisă după această oră este depășire a învinuirii aduse, ce nu este întemeiată pe careva probe, însăși partea vătămată a indicat anume ora 10.30 ca oră în care de către Sluhinschi S. i-au fost cauzate leziunile;

- învinuirea adusă lui Sluhinschi S. este bazată doar pe declarațiile părții vătămate, martorilor Sluhinschi L. și Molea S., care în cadrul cercetării judecătorești au indicat că atît la 27 noiembrie 2012 cît și la momentul examinării cauzei erau în relații ostile, de asemenea Sluhinschi L. a confirmat din spusele lui Sluhinschi A. cele întîmplute cu ultimul, nefiind un martor direct al faptei, mai mult ca atît ultima este și soția părții vătămate, declarațiile căreia pot fi apreciate critic;

- nu este de acord cu concluzia instanței de apel precum că Sluhinschi S. a declarat că s-a dus în fundul grădinii sale la data de 27 noiembrie 2012 la orele 10.30, deoarece astfel de declarații inculpatul nu a făcut, dar din contra ultimul a invocat că perioada în care îi este incriminată comiterea faptei, el s-a aflat alături de Cațur I. și nu putea să se afle la aceeași oră și la fosta fermă, aceste declarații fiind consecutive făcute atât la urmărirea penală cât și în instanțele de judecată;

- prin declarațiile lui Cațur I. și Sluhinschi I., se atestă că ambii sunt în relații bune atât cu partea vătămată cât și cu inculpatul, la fel ultimii menționează că la 27 noiembrie 2012 orele 10.30, inculpatul nu s-a întâlnit cu partea vătămată, deoarece la această dată, începând cu orele 07.00 până la 12.00 au sudat împreună o remorcă, astfel Sluhinschi S. nu putea să se întâlnească cu Sluhinschi A. la această dată în jurul orei 10.30 pe teritoriul fostei ferme de animale, situată în extravilanul s. Șofrâncani r. Edineț.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece din textul recursului declarat se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel criticile nu sunt formulate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegale. Recursul declarat nu conține elementele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, cerințe stipulate în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. La fel, prima instanță la stabilirea pedepsei s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal atestă că, în recursul declarat, autorul, la temei de drept a menționat art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Din textul recursului rezultă că, apărătorul inculpatului critică hotărârea instanței de apel adoptată invocând că Sluhinschi S. nu a comis fapta imputată, iar probele administrate la caz nu indică direct la săvârșirea de către inculpat a faptei incriminate.

Din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Sluhinschi S., în săvârșirea infracțiunii imputate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, mai mult ca atât, nici partea apărării nu invocă ilegalitatea obținerii cărorva probe pe parcursul procesului penal.

Instanța de apel, în opinia Colegiului, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, ca fiind combătute prin materialele cauzei și anume, declarațiile părții vătămate Sluhinschi A., martorilor Molea S. și Sluhinschi L. precum și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.12.2012 cu foto-tabela și raportul de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07.12.2012. În esență, în opinia Colegiului, pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, care dovedesc vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate.

Referitor la argumentul apărătorului precum că instanța de apel indicând că fapta putea fi comisă după orele 10.30, a depășit învinuirea adusă inculpatului, ce nu este întemeiată pe careva probe, Colegiul penal îl consideră nefondat. Instanța de recurs reține că conform plîngerii depuse la Procuratura r-lui Edineț de către partea vătămată Sluhinschi A. la data de 28 noiembrie 2012, este menționat că la 27 noiembrie 2012 pe teritoriul fostei ferme de animale situată în s. Șofrîncani r-l Edineț, a fost lovit de Sluhinschi S., astfel nefiind indicată ora exactă a comiterii faptei (f.d. 6 v. 1). De asemenea, atât în ordonanța de punere sub învinuire a lui Sluhinschi S. din 28 decembrie 2012 cât și în rechizitoriu de către acuzatorul de stat este indicat că fapta a avut loc „la 27 noiembrie 2012, aproximativ la ora 10.30” astfel, Colegiul penal reține că nu este stabilită concret ora comiterii faptei. Totodată, reieșind din declarațiile părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată, acesta a indicat că la data de 27 noiembrie 2012, în jurul orei 09.20-09.30 a dus caprele pe teritoriul de lângă fermă, ulterior s-a dus la fermă a adunat niște crengi, apoi a intrat în fermă și trecînd pe lângă șopronuri fratele său i-a ieșit în întîmpinare și l-a lovit. Astfel, avînd în vedere cele menționate, Colegiul penal constată că instanța de apel just a reținut că nu se exclude comiterea faptei și după orele 10.30, deoarece, ora comiterii faptei este stabilită cu aproximație și acest fapt nu poate fi considerat ca o depășire a învinuirii aduse inculpatului, iar constatarea faptei de către instanța de apel corespunde cumulului de probe acumulate în cauză.

Ce ține de critica apărătorului inculpatului precum că învinuirea adusă lui Sluhinschi S. este bazată doar pe declarațiile părții vătămate, martorilor Sluhinschi L. și Molea S. care sunt în relații ostile cu inculpatul, de asemenea Sluhinschi L. nu este un

martor direct al faptei, totodată aceasta fiind și soția părții vătămate, declarațiile căreia pot fi apreciate critic, Colegiul penal la fel o consideră nefondată. Molea S. este un martor ocular care a văzut personal circumstanțele comiterii faptei, iar conform declarațiilor date de către ultimul, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședințele instanțelor de fond, acesta a indicat clar, că la data de 27 noiembrie 2012 a auzit certuri și a văzut de la o distanță de 40-50 metri cum Sluhinschi S. l-a lovit pe fratele său Sluhinschi A., cu bățul. De asemenea, din declarațiile martorului Sluhinschi L., reiese că la data de 27 noiembrie 2012 între orele 09.00-12.00 a telefonat-o soțul care i-a comunicat că pe teritoriul fermei a fost lovit cu o creangă de către Sluhinschi S. și a căzut jos.

Instanța de recurs conchide că, faptul aflării martorilor Sluhinschi L. și Molea S. în relații ostile cu inculpatul, nu poate influența într-un mod oarecare soluția adoptată în cauză, precum și declarațiile acestora nu pot fi apreciate critic, deoarece coroborează cu declarațiile părții vătămate Sluhinschi A., date la toate etapele procesului penal, precum și cu raportul de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07 decembrie 2012 (f.d. 23 v. 1), prin care s-a constatat că leziunile corporale la Sluhinschi A. au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent (bățul prezentat) și cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 decembrie 2012 cu fototabel (f.d. 9-12 v. 1) și care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, precum și prezența elementelor acestei infracțiuni, în acțiunile săvârșite de către inculpat.

În ce privește motivul precum că, recurentul nu este de acord cu concluzia instanței de apel precum că Sluhinschi S. a declarat că s-a dus în fundul grădinii sale la data de 27 noiembrie 2012 orele 10.30, deoarece astfel de declarații inculpatul nu a făcut, Colegiul penal consideră că acest motiv nu poate răsturna soluția adoptată în prezenta speță. Conform declarațiilor inculpatului date în cadrul urmăririi penale reiese că acesta în jurul orei 12.15 s-a dus pe teritoriul fostei ferme pentru a verifica bovina scoasă la păscut (f.d. 33 verso v. 1), declarații care sunt contradictorii cu cele date în ședința de judecată, unde a declarat că la data de 27 noiembrie 2012 la orele 12.00 s-a dus în fundul grădinii pentru a verifica bovina, însă pe teritoriul fermei nu a fost la această dată (f.d. 91-92 v. 1). De asemenea, din declarațiile inculpatului date în cadrul primei instanțe reiese că Cațur I. până la orele 11.00 s-a aflat la el în gospodărie, iar Sluhinschi I. a venit la el, a stat 20 min. și a plecat la orele 11.30 (f.d. 91-92, v. 1). Din declarațiile martorului Cațur I. date la urmărirea penală (f.d. 34 v. 1), acesta menționează că s-a aflat la inculpat până la orele 11.00 (f.d. 34 v. 1), iar în ședința de judecată a declarat că s-a aflat la inculpat până la orele 12.00, la orele 10.00 a venit Sluhinschi I., care a plecat peste 20 min. Din declarațiile martorului Sluhinschi I. date în cadrul ședinței de judecată reiese că acesta a venit la inculpat pe la orele 09.00-10.00 (f.d. 102 v. 1).

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că între declarațiile inculpatului și a martorilor sunt divergențe ce țin de perioada aflării ultimilor în gospodăria inculpatului la data comiterii faptei - 27 noiembrie 2012. Astfel, instanța de recurs consideră întemeiate concluziile instanței de apel prin care a apreciat critic declarațiile

martorului Cațur I. și a inculpatului, precum că ultimul nu a comis infracțiunea, considerându-le ca o metodă de apărare și o încercare de a se eschiva de la răspundere penală. Totodată, ținând cont de cele menționate mai sus, Colegiul penal respinge și argumentul apărătorului precum că din declarațiile lui Cațur I. și Sluhinschi I., se atestă că ambii sunt în relații bune atât cu partea vătămată cât și cu inculpatul, iar la data comiterii infracțiunii, inculpatul nu s-a întâlnit cu partea vătămată.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, ilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea unor probe și respingerea altora conform art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Astfel, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În aceste condiții, instanța de recurs, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu T. în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Sluhinschi Stanislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Sluhinschi Stanislav Isidor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 16 decembrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion